

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Γ' Απὸ τὸ Σημειωματάριον

Ο δευτέρας μαζί έβαλε στη γραμμή. "Ότι ή ενομοτία σπερώταν ώρανη, στη σειρά, σαν στημένη σπαχματοστέτη. Απέναντι μας ένας ηλιος μαζί επηγέλμων και κάτω στη γη ένομοτία σπερώταν από λαυράκια μαζί ςύρτισε με τα πτυχώνα πατάκια του. Καθώς ή σαν δύο μαζί συναθροισμένα, φανούντων σαν νύ σηρνουλώδαν, σαν νύ έγινοντα, ν' ανιδεύονταν και νά φθινέται ανάμετρε τορς. Ένωνται πολύ πάνωγι και τώι ανθίνει τοις δόρυ :

— Τί γεωτρές είναι είς ανθρώποι ...
Ο Θεός τούς δέσποινται καί είνε λουλούδια
στη γη· καὶ αὐτοί αλληλοπεπονθήσανται
τα φίδια ... Ουδέτε τούμα, εκποντάδες
αὐτούς, που ένα μηπούρον να είνε-

επεγένται καὶ ηὔχοι, σαν
κουμπιά, τους λέγονται
καὶ τρέζονται καὶ τοιαύ-
νονται, σαν κορελά-
τοι τὸ συνέταιρον ὁ ἄνε-
μος. Ήθι κι θέλι γιδάθη-

Μάς κύττασαν μέ τά κιτρίνα
ματάκια τους...

ος πάντα είμαστε ἐν τάξι και πάντοτε ἐν ἀρχηρίᾳ
ρομποτική. Τα φύλα μας είναι καθόλου καὶ πρώ,
καὶ νά εργάζονται επιλογήμα τὰ επιβεβαιωμένα, και
καρδιά μας αποτίνει-επιτίνει, σαν γυανίσκοντας
ελπίδας, και τα πολλά μας εν τάξι. Καὶ μα ἀ-
λλι, χορός νά μας το επιβάλλη καίμα πειθαρχία και
αντανακλασία.¹

Ακίντιο, στη
ΤΟΞ

ανεις πανομόντες ...
Οι ἄνθρωποι, θεωροῦντες τοὺς ἔωθιστους των ἀνίσιωνος, ἔβαλαν ἄλλην αὐτὸν για νὰ τοὺς τὸ ἀπεγνωμένον. Καὶ ἀπὸ τοτὲ ποὺ αὐτοὶ ἄλλον αὐτάδειν αὐτὴν τὴν ἐποχήν, οἱ ἀνέρες ἐνδιάμερον τὸ μηνόν παντας. Γιὰ τοῦτο πανεύς σπαρτιώτης δεν εἶναι καθόδος. Θα για-
τισθῇ μονάχος ὅταν μὴ ἐπίστεται κίνδυνος ἐπικούρων. Ναι, ναι, ναι ἀν δὲν
ἥξανται βαθεῖα, νόμοι, καινοτομοὶ καὶ ἀπαγρεύσεις, ἀν δὲν ἕταπτον
αρχότες, διαλέκτες καὶ βαθεῖοι στὴν ἀνθρωπότητα, ὅποις καὶ στὴ δι-
καιοσύνη, τὸν ζωιμοῦλον, οἱ ἄνθρωποι μὴ ἥσαν καὶ αὐτὸι ἀ-
δικοὶ λοιζόλια...

Νά. σημεῖα ἀσύνθετα ἀπὸ δύο γαζῶν στρατιώτες, ποικιλότοισαν
λόν ποτὲ καὶ παρανε το πολον τους φρέατα, ποτὲ κάτων απὸ τού-
ς εδώ πέρα ξέψει το ἄλλον τον μανδύα, ἢν καὶ γυναικεῖ ὅτι ὁ νό-
εις εἰναι αὐτοῖς ποτὲ ἀλλοιανόν τον ἢν τὸν πάσσον ...
Επειδὴ τὰ γαμοπήγια δέ έχουν νόμους ποιον τιμωροῦν τοὺς κλέ-
ες καὶ γι' αὐτὸν ίσος δέν έχουνε καὶ στην κανονια μαζ

εφέσται καὶ λοιπούτες...
Ακοίδαστε ποτὲ παραλογήνειν, ἔνα γαμοῦται νά κλέ-
το φύλο ένός ἄλλον γαμοηγόιον ... Στογάνα εὑεῖς
αυτεῖς ανώντες γεννά, κι' ἀν ἥσαν ἔστων οἱ ἄνθρω-
ποι, διὰ πάντας ἔνα γαμοῦται νά νά τον διοργανώσῃ...
—Ποῦν καττάξεις ένον, βρέ ... Καὶ μόνην ἀζανα ο
ξέλοντας.

— Ἐδῶ κάτω, τὰ λοιπόν
δια ...

—Μα, όντας στρατιώτης ο πλοιος !
—Ο σφατιάστης δέν έχει μάτια, η αν-
έχει μάτια, πρόπετο νά έχη μάτια στρατιώ-
τικά και νά μη φοβδύναι από τον ήλιο ...

—Νά τα βγάλης και νύ βάλης αλλα,
στρατιωτικώτερα ... Και ποώσεγε δειπέρα.

— Μά τι έχανα, χίρως επιλογία ... Τα λοιπόνα τητάσα ...
— Λουδούδια δὲ ήταν σογιού για τοὺς

στρατιώτες. Σωδ είπα νά γινης στρατιώτης τιζιότερος. Ό στρατός δὲν είνε ούτε Αρ-

οὐαίσιον, οὗτε δεπουνίδες τὸ «Ντροφέ» είμαστε. Οὕτε σὺ εἰσαὶ δοτηρά
ἔστιν τὸ πονηρόν. «Ἐδῶ μὰ εἰσαὶ μᾶλις, νὰ τὸ Σέργιο... Λέν εἰσαι
πειρά έδω ὁ σ. Κοζορίδης, πῶς σὲ
λένε. Εἰσαὶ ἐνας καρδιούς σε μιὰ ἐ-
νοντική, τοι τάδε λέγων καὶ τοῦ

δεῖνα τάγματος ... Δέν οὐραῖς πίποτε, οὐτε τὸν εἴσιτο σον. Τὸ γέρι σου δὲν θὰ τὸ κυνίζει, σὺν πρόσθιαι, κατὰ βούλησαν. Ἐλλὰ κατὰ τὸν στρατιωτικὸν κανονισμό, καὶ τὸ πόδι σου δὲν θὰ τὸ φένυνθει δύον θέλεις, ἀλλὰ δύο σε διατάξουν ... Εἴσαι μὲν πάντας στὴν Κύπρον τοῦ

ενα μορφ, στο ολον δούνα του σπαστού, τό όποιον άγεται και φέρεται από μια μεγάλη δίναμη, ποινή λένε πειθαρχία, 'Εανώς, πήγανε στη γάμωσή του... Κι' αυτό

— Πέστων στις ήρθα! ...
«Μάγος» με τό
διάλογο που τρέζετε όλοι μαζί, γιατίς νά χάσετε τη συνοχή σας, οι έξεινοι έτσι τον λόρδο άπων, έκει ψηλά,
ποι βλέπετε εξείνο το δενδρόπαιο...

Ἐξεῖν τῇ στιγμῇ ἔνας γορηφός — καθιστερήσυς κλιψιτός — φυτω-
νεύες τὰ ευκάλυπτα του, κατασκονισμένος ἀπὸ τῇ μαργαρί-
τῳ τὸ χωριό που έχοταν πεζός — ανανεών καὶ κατασκονισμένος ἀπὸ
τὸ λιοτύπι, πλούσιας τὸν στρατιώτη, ποιῶν φυρούριος στὴν πόρτα
τῶν στρατώνων, μὲ τὴ λόγχη στὸ πνηγέα τοῦ, ποιῶν θλιψεῖς
αὐτούς.

νοβούλοδε σάνις ὄστρο στοῦ θηλοῦ τίς ἀγέλες, καὶ τὸν γόνητο :
— Ἀπάνω είναι οὐ καὶ συνταχματώχης ;
— Μόλιστα.
— Πέστον οὐ.....μόλιστα...
Μερικοὶ ἄνδρες θέλουσαν νὰ γελάσουν.
— Κοιτσούναι ! φώναξε ὁ ἐπιλογίας, γέλια δὲν ἐπιτρέπονται στὸ

Κι' ξέπια από λίγο φύνωντες δενατότερα :
— „Ανδρες... προσοχή ! Ευπόρους Μάρς ...
Και όλοι κινήσανται σαν κύμα, με θύρωντο και κτύπους
κινημάτων, σπασμών, ήμαντων και παγκοριών κενῶν και ένα
ποδοβολήτη άλλογον.

Τό έωρος συνεταράχθη από τις άρβυλλες της διμούριας, που έτρεγε μια όλοκληρη τὸν
ίμαντα και ανέβησε στην πλατεία.

λογ του γενικου αλυσιδια, Τα χαροπινα πατημήκανε άνη συνταγματάρχου λεων ...
 Ή γονονία των θηριών συνέτριψε και έλυσε, κάτιο από τα πόδια της, την λιονταρίδενα γονονία, μαζί με τις ίδες της που τη σοφά τη δόγματά της. Ο ισοργάνωσε ώλη μια φούν δύνισε και έ-

Λεβάδεια τη λογοτεχνία της δημιύρασε τον πρώτο φίλο της στην πόλη της Λεβάδειας.

Γιατί και από τ' αρρενώλα τοῦ στρατιού ἦν ἐγένετοντα, δὲν θεὶ γλυκόναν κι αὐτὸν τὴν χρονία βουγεύταν κι αὐτὸν μέσα τοῦ κι συνταχατόρων, ποὺ προβάλλωντας από τὰ παραθήρη, για νά
Νά πάρουν γιά δρα-
ντοντι ἔνα χαμομήλι.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η μεγάλη εικενεργή σημασία του ακόπου δικ ήτην χώρων μας.

· Ή μεγάλη οίσονονική σημασία των εγγενούς αέτων προΐστος της Ελληνικής για την εθνική μας οίσονονική για τον πορευόλογο μας, κατιφανεται ἀπό τους ἔξης ἀριθμούς :

Το ποσό, τὸ ὄπιον ἐξῆγεται τὸ ἔσωτρον κατὰ τὸ λίχνην κατηνῶν ἔτος, ἀνήθεν εἰς 27,000,000 ὅδας, αὐτὸν 42,100,000 Ἐλεύθερουν φρούρουν ἢ δημάρχους 1,445,000,000. Το ποσό τὸ ὄπιον εἰσπέμπεται τὸ ρεάτον ἀπὸ τὸν φόρον τανάλισσον (τανάλια) καὶ αὐτὸν τὴν ἔργενον φορολογεῖ τὸν ρεάτον, ἀνήθετα εἰς 1,500,000,000. Τα περισσότερα συνάλιταν ἀπὸ τὸν κατων ἀγρούροβον τὸν μίον ποτὲ ἀπαιτεῖται διὰ νῦν τῷην ἡ ζώην. διδεῖ εἰς τὸ πετόντων ποιῶν ἐξωφρεῖν φρασσαίν. Εἰτε ἀπέβετε ἐπίσης ὅτι ποντικώς τα Ἑλληνικαὶ καταν επεργούνται ὥστε πονον τὸν Ἐργοτανῶν. ἀλλὰ τῶν Ἀνατολικῶν καθὼς καὶ τῶν ταντῶν τῶν ἀλλούς γοργῶν. Αἱ δισοπάλια, τὰς ὄπιον συναντᾶται εἰς τὸν ποτοπολητὸν τον εἰς τὰς Ἐνιας ἀγρούς ὡς Ἑλληνικῶν κατων, οφείλονται εἰς ἀπαγορεύσεις τῶν Ἐνιον κρατῶν, ἐνδιαφερόμενον να καταναλισσον κατων μίδιζες τὸν παγαργόν. Εστατι καὶ γειτονικού ποντούτου, ἡ εἰς ἐπιτορπούς συνδικαλισσον (τραύστ), τὰς ὄπιον ἔργον δασικησει τερπάται πονον διὰ διαφημίσεις ἀλλοιν ποντικῶν, πολὺ κατωτότερον, ἀλλὰ καὶ εὐθυτερέσσεν, ὅτως συνιδι-

Η διλογή παρασημάτων ζητούν, με την Αγγλίαν.

Η διλογή παρασημάτων ήταν κατά το λόγον στον ανώμαλον είς 37.000.000 δραχμάς, ή δέ εκτιμούσε, η όποια φατεύεται από καυνόν. Είναι η πιθανότερη από κάθε άλλην καταλιέργειαν, δημιαδή 635.000 στοιχείων.

"Η Ελλάς δὲν πιστεύει μόνον τα γελάτερα κατών τοῦ κόσμου, ἀλλα καὶ τὰ περισσότερα στήν Ερέβητι. "Οπερα μπό αύτην ἔργεται ή Τορ-
ζία καὶ κατόπιν η Βούλγαρια.

Η ιδιωτική Έλληνας πρωτοβουλία κατέθεσε νύ αποτήσην βιωματικών κέντρων ιδεών της στην Εργάτη, ώστε νύ καταναλίσκει αγγίτες ποσότητες Έλληνας κατινόν, ιδιαιτέρως στην Γερμανία.

Ἐν ταῦτῳ θάνατοφόρος καὶ τοὺς Ἑλλήνων αὐτοὺς γεννοῦσιν
χανίκους οἰστος, στοὺς ὅπλοις δρεῖσται ἡ ἔθνης τρέχουσασέν· για τὴν
σπουδαῖα δρῦσι τοὺς.

—Η γεωργική και βιομηχανική παραγωγή.

*"Όταν δὲ τὰ εἰδη ποὺ παράγει ή Έλληνική γη τα ἀναγέγραμμα, σύντη
τῇ βάσει τῆς τιμῆς των, εἰς δομαχάς, μὲν εργάζεται ὅτι ή αὕτη τῆς δύνα-*

έτησίας παραγωγής της Ελληνικής γεωργίας από

000,000. Έκαν τόιδιο κάνοντας και για δύο την είδη, πολ λαργάτες ή Ελληνική βιοτεχνία, μα σύμφωνα ότι η έξια της έτημας βιοτεχνίας παραγωγής άνεργητα, είς 7,000,000,000. Το συνολον, δημιουργεί τη δύσιον. "Έλληνες έτημας παραγωγής φέντε την δεκαεπτάτοντα δισεκατομμύρια. Έκαν τόιδιο κάνοντας αύτό μπορεί νά κάνει έντελο, έν τοποτε για νά έπαρχεσιν ο τοπος σ' μετρ της άναρχες τον, περπετι το ποσον

ιδη του λόγου τις ζωνίσεις, είπε σ' ἔναν στρατιώτη, πού, «εἰλένθερος λα-
τοεῖ», καθόταν ἐξει στή στιά και πελεζούσε μιά βρεγίτσα μέ τον «Κα-
λεζοτούνη» του :

—Βρέ Μπαζοδήμο, βρέ ... Βρέ Μπαζοδήμο, δὲν ἀγωγίζεις; ... Η μάχη τώρα είναι στην πόλη.

—Παρόν, ζέστε συνταγματάρχα!

Καὶ πήδησε ψηλά, σὺν γὰ τὸν δάγκασαν καθοριώνεται.

— Μάζεψε εξείνα, βρε, τα χαρούμενα και φέρε τα άτανα γειτόνων.

Πορτό φορά τά ζωικούλα ότι λεπόντουσαν... έκαν... πέτηζαν... γιατί ήταν τοαλατατήβι, και δέν έμεινε ωςτε μισό για τη βρογχίτιδη τού σερφ-συνταγματάρχογυ, ότι λεπόντουσαν, λέων, ποτ δέν είχαν θργανωθεί σφρατιστικώς κι απά, διηλαδή με ύψησθα, σαν τά σπαλάχια έτσι της ρευστικής τά τα γαδιζάχια με το σύνολο.

Καλή και άγια ή είσοδην !...

Καλό να είναι η εφορία ...
Καλό να είναι έλεγχος και νά φορούν, για φορούν οσον ήμισυ θέλουν, αλλά η πρώτη στρατηγική άρβενίλα τά κάνει λιγότινα. Και αν γλείπουν άπο την άρβενίλα, τό μπρέι τοι συνταγματάρχον τά περιμένει στη φωτιά...

Καὶ σήμερα πò ἑλεύθερος εἶναι ἔχεινος ποὺ συντρίβει, ταῦτη ἔχεινος ποὺ συντρίβεται...

"Εστοι καὶ ἀν κύπετης κάτω ἀλλὰ τὸν ἀδρούσαμεντο ζεγὸ τῆς πειθαρχίας....

Kι' ἐνῷ τὰ αγεττόμονα μῆτά δὲ τὸν οὐρανὸν ἔπειτα

Κι' ενώ τα σχετικούντα αυτά, ο λόγος εφιλέσε στη βουνοῦ τή φάγη. Κι' ἐγώ, σὰν φροντισμένος περὶ ιδέας ἔμεινα στοὺς πούτοδες. Βλέποντας ἀπὸ πάνω τὸν

γυατάρχην καὶ δεύτερην

Γιατί ; σκειρτόμουν.

... .

То «МНОУКЕТО»

ἔχει τὴν πρώτη χυλοφερίχ
ἔξ ἔλων τῶν Ἀθηναϊκῶν πε-
ριεστικῶν. ἔεδεικτικιών κλπ.

Μήπος θέλει νά με...ποντζωθεί...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.